

Tisztelt Főtitkár Úr!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1220-5/2018
Érkezett:	2018 OKT 16. Személyesen
Példány:	1
Melléklet:	1 db
Kezelőiroda:	ju

Alulírott

Összefoglalóan megfogalmazom, hogy az alábbi hiánypótlást terjeszttem elő tekintettel a Tisztelt Alkotmánybíróság 2018. szeptember 11. napján kelt felhívására.

1./ Előadjuk, hogy téves a Tisztelt Alkotmánybíróság álláspontja alkotmányjogi panaszunk elkészt voltára történő hivatkozása tekintetében.

Az Abtv. 30. § (1) bekezdése és 53. § (2) bekezdése értelmében az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézhezvételétől számított hatvan napon belül kell előterjeszteni.

A Kaposvári Törvényszék, mint másodfokú büntetőbíróóság 2.Bf.112/2018/2. szám alatti, a Nagyatádi Járásbíróóság végzését helybenhagyó döntését 2018. június 5. napján adták postára, alkotmányjogi panaszunk 2018. július 23. napján került postára adásra.

Könnyen belátható, hogy az alkotmányjogi panasz előterjesztésére nyitva álló hatvan napos határidő, annak postára adásakor még nem telt le. Ennek igazolására F/1 alatt mellékelten csatoljuk a Kaposvári Törvényszék által megküldött végzés postára adását igazoló borítékot.

2./ Tájékoztatjuk a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy annak döntésére vonatkozó határozott kérelmünk a következő:

- Az ABtv. 27. § a) b) pontjai alapján az Alkotmánybíróság állapítsa meg, hogy a Nagyatádi Járásbíróság 30.B.133/2017. és a Kaposvári Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2.Bf.112/2018/2. hozott végzése Alaptörvényellenes.
- Állapítsa meg a Tisztelt Alkotmánybíróság, hogy a Tisztességes Eljáráshoz való jog Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) bekezdésében rögzített, független és pártatlan bíróhoz, tisztességes eljáráshoz való jog, valamint az Emberi Jogok és Alapvető Szabadságok védelméről szóló 1950. november 4. napján Rómában kelt egyezményt implikáló 1993. évi XXXI. törvény 6. cikk (1) bekezdés, valamint a 14. cikkbe **ütköznek, ezzel ellentétesek, az indítványozó Alaptörvényben biztosított ezen jogait sértik.**
- Indítványozzuk, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság az ügyben született határozatokról **mondja ki, hogy azok Alaptörvényellenesek** és a panaszos Alaptörvényben biztosított és védett jogát súlyosan sértik.

3./

- a.) Tájékoztatjuk a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényege és a sérelmezett bírói döntések Alaptörvényellenessége a következő:

A kezdeményezett alkotmányjogi panasz tárgya és a pótmagánvádló álláspontja az, hogy az ügyben eljáró bíróságok oly mértékben nem tettek eleget indokolási kötelezettségüknek, illetve a független és pártatlan bírótól elvárható kötelezettségüket oly mértékben nem gyakorolták, hogy azzal a tisztességes eljárás elvét, illetve a független és pártatlan bíróhoz való jogot alapjogot elérő szinten megsértették.

Az ügyben eljáró bíróságok ténylegesen egyáltalán nem indokolták meg, hogy mely jogszabályban előírt kötelezettségnek nem tett eleget a pótmagánvádló konkrétan.

A tisztességes eljárás alaptörvényben rögzített minimuma, hogy tisztában legyen az igényérvényesítő azzal, hogy indítványát mely pontos okból, mely pontosan meghatározott feltétel teljesítésének hiányában nem fogadta be a bíróság, azaz fosztotta meg őt törvényben biztosított joga gyakorlásának lehetőségétől?

Jelen ügyben a bíróság ezt kiüresítette, hiszen az elsőfok olyan okra hivatkozott amit (1) törvény nem követel meg, a másodfok ezt hibának minősítette teljes egészében, ugyanakkor a másodfok (2) okot nem jelölt meg, pusztán formálisan, generálisan utalt a „törvényi követelmények hiányára”(?). Utóbbinak a tartalma nem határozható meg, nem lehet tudni, hogy a bíróság mire gondolt akkor, illetve mely törvényt sértésre alapította határozatát?

Az alaptörvényt sértés lényege a tartalma alapján a védői érvelésnek maradéktalanul helyt adó álláspontot elfogadó másodfokú döntés, ennek ellenére, ok megjelölése nélküli kiüresített indítványelutasításában ölt testet.

A pótmagánvád maradéktalanul tartalmazta mindazon törvényi feltételeket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az befogadásra és elbírálásra kerüljön, tehát tökéletesen alkalmas volt arra, hogy azt a bíróság tárgyalja.

A bíróságok által megkívánt olyan kötelezettség, mely szerint a pótmagánvádlónak meg kellene részletesen jelölnie azt, hogy mi az oka annak, hogy - annak ellenére, hogy a hatóságok, ügyészség megszüntették az eljárást – **ennek dacára milyen többlettényállás alapján** miért kezdeményezi büntetőeljárás lefolytatását **nem vezethető le a jogszabályból, ilyen kötelezettség nem áll fenn.**

A pótmagánvád érvényesítésének részletes indokai magában a teljes indítványban öltenek testet.

Az ok meghatározása azzal teljesített, ha a pótmagánvádló a pontosan meghatározott tényállásból levezeti és arra alkalmazza annak Btk. szerinti minősítését, a tényállást alátámasztó bizonyítékokat pedig megjelöli. A pótmagánvád ezért annak egésze alapján a megfelelő jogi értékelés esetén az okot magától értetődő módon magában foglalja annak Btk. szerinti minősítésével egyetemben.

A befogadás tekintetében a bíróságnak csak és kizárólag formai oldalról van jogosultsága vizsgálni a pótmagánvadat, jogszabályban nem szereplő további követelményeket nem írhat elő és erre tekintettel ezt a pótmagánvádló hátrányára sem értékelheti.

Az előzőekben előadottakra tekintettel a pótmagánvád érvényesítésének joga **alanyi jog**. Ettől a jogától a panaszost a bíróság – különösen jogszabályi felhatalmazottság hiányában és megfelelő tartalmi indokolás nélkül - nem foszthatja meg.

Fentiekben előadottak képezik az előterjesztett alkotmányjogi panasz alapját képező alaptörvénybeli sérelmet.

Téves és iratellenes továbbá az a hivatkozás mely szerint a pótmagánvád vádindítvány nem tartalmazta azokat az indokokat, amellyel a büntetőeljárás lefolytatását indítványozta a sértett pótmagánvádló.

Az elsőfokú bíróság 30.B.133/2017/3. sorszám alatti elsőfokú elutasító végzés annak 9. bekezdése épp azt az indokot emeli ki a pótmagánvád indítványból, amely épp magát az indok explicit megfogalmazásával is a kérelmet összefoglalja.

*„A pótmagánvád indítvány szerint a nyomozást megszüntető határozat és az ügyben eljáró hatóságok **nem helyeztek kellő hangsúlyt arra, hogy a tulajdonjogi helyzetet illetően a termény tulajdonjoga mindig a tulajdonost illeti meg, így amennyiben azt valaki tudatosan elvonja, az a lopás bűncselekményét követi el**”.*

A pótmagánvádas eljárásnak az a lényege, hogy amennyiben az állami közhatalom révén a vádhatóság úgy ítéli meg, hogy nem kívánja az ügyet az igazságszolgáltatás elé vinni, úgy a sértett számára annak egyéb törvényi előfeltételei esetén biztosítja azt a lehetőséget, hogy igényét maga általi bizonyítással az igazságszolgáltatás előtt érvényesíthesse, annak érvényt szerezhessen. Ez ahogyan a fentiekben kifejtésre került, alanyi jog, ettől a jogától megfosztani senkit nem lehet.

A pótmagánvád jogintézménynek éppen az a lényege, hogy sem új körülményt, sem bizonyítékot nem kell a korábbi eljáráshoz a félnek csatolnia, hanem csak a tárgyalásra alkalmasság keretében azt kell biztosítania, hogy a törvényes vád, az adatok, a bizonyítékok és a bűncselekmény minősítését illetően alkalmas legyen arra, hogy az alapján a bíróság tárgyalást tudjon lefolytatni, amely keretben a vád bizonyítása a pótmagánvádlót terheli. A bíróság ebben a keretben lefolytatott büntetőeljárás alapján, a bizonyítékokat értékelni egyenként és összességében számba tudja venni és az alapján tud dönteni a büntetőjogi felelősségről, vagy annak hiányáról.

Jelen ügyben a bíróságok lényegében kizárólagosan azt rótták fel a pótmagánvádlónak, hogy nem fogalmazta meg azokat az indokokat, amelyek alapján a pótmagánvád szerinti bírósági eljárás lefolytatását indítványozza.

b.) Az alapügyben eljáró bíróságok döntése alaptörvényellenes továbbá azért is, mert:

kiüresíti a pótmagánvád jogintézményét, ezzel a tisztességes eljárás elvét sérti meg.

Olyan követelményt támaszt a sértett pótmagánvádlóval szemben, amelyet jogszabály nem ír elő. Az indokok megfogalmazása pusztán annyit jelent, és ezt csak alaki, azaz formai értelemben minősíthetik a bíróságok a befogadás kérdésköre kapcsán, hogy valamifajta indokolás, azaz indokolás egyáltalán a cselekményre legyen a határozatban, és hogy azt miért tartja tartalma alapján bűncselekménynek ezt a sértett pótmagánvádló.

Ezt tartalmazza az indítvány. Jelen konkrét esetben egy öt oldalas részletes jogi, tartalmi és a bizonyítékokat is elemző törvényes vád került előterjesztésre, az minden elemét magában foglalta a törvényi feltételeknek, az a szükséges, törvény által előírt indokolást is tartalmazza.

A pótmagánvád befogadása és annak elbírálása két különálló folyamat. Mindezt a bíróság felcserélte, amellyel a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapjogát súlyosan megsértette.

Ezen első kör, amely jelen esetben számba jön, kizárólag a formai befogadást érintő indokokat vizsgálhatja, azaz azt, hogy van-e indokolás erre vonatkozóan, tényállás, azt értékelő jogi minősítés és bizonyítékok. Mivel van indokolás tényszerűen a vádindítványban, ezért önmagában pusztán emiatt tisztességtelen és Alaptörvénybe ütköző a bíróságok eljárása és az abban született határozatok.

Amennyiben van indoklás, még ha az nem is felel meg tartamában legadekvátabb módon, akkor az indokokat a pótmagánvád tényszerűen tartalmazza. Azt emiatt elutasítani, illetve visszautasítani nem lehet.

Az alkotmánybíróságnak tehát a fenti kérdéskör kapcsán tulajdonképpen elvi jelleggel kell állást foglalnia abban, hogy az alaptörvénynek megfelelő-e az a bírói határozat, amely a befogadás kérdéskörében további indokokat is számon kér a benyújtón már a befogadásnál is, vagy nem.

c.) Fentieken túl az Alaptörvény tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét jelenti az is, hogy az ügyben eljáró bíróságok nem adtak tartalmilag érdemi indokolást arra vonatkozólag, hogy a panaszost az előzőekben részletezett alanyi jogától pontosan milyen okból fosztották meg.

Ugyanis pusztán annyit jelentettek ki, hogy azok az indokok, amelyeket a pótmagánvádoló jogi képviselője leír, az „nem elégséges” a pótmagánvád érdemi elbírálásához. Azt, hogy miért „nem elégséges”, illetve, hogy abból mi hiányzik(?) nem rögzítették. Ez oly mértékű jogbizonytalanságot eredményez, hogy ez már önmagában is eléri az alapjogsértés szintjét a panaszos álláspontja szerint.

E körben az Alkotmánybíróságnak abban is elvi élel állást kell foglalnia, hogy a panaszos alaptörvényben rögzített jogát sérti-e az, ha az Alaptörvényben biztosított jogai igénye érvényesítéséhez szükséges büntető eljárásban - pótmagánvád előterjesztése esetén - úgy fosztják meg az igényérvényesítés lehetőségétől is, hogy ennek okát nem jelölik meg, azaz érdemi tartalmi indokolást ehhez nem kapcsolnak.

A panaszosi álláspont szerint ugyanis nem elégséges az az indoklás, miszerint valami nem ér el egy szintet, különösen akkor nem, ha a jogszabály az indoklás „szintjét”, „mértékét” nem határozza meg”, pusztán indokok megfogalmazásának hiányát írja elő a panasz benyújtójának.

Egyszerűsítve megfogalmazva, az Alkotmánybíróságnak a tisztességes eljáráshoz való jog sérelme kapcsán abban a körben kell állást foglalnia, hogy az ügyben eljáró bíróságok a pótmagánvadás eljárási indítvány **„indokai” hiánya megállapításánál ezen pusztá hivatkozás indokolásnak minősül-e vagy sem**, ha az Alaptörvénnyel védett alanyi jog megfosztásához vezet, illetve, hogy kell-e egyáltalán indokolást adnia a bíróságnak akkor, ha alanyi jogától fosztja meg határozatával a pótmagánvád előterjesztésére jogosultsággal rendelkező sértettet, azaz a panaszost a bíróság eljárásával, illetve határozatával.

Az Alkotmánybíróságnak mindezen felül abban a kérdésben is állást kell foglalnia, hogy a pótmagánvád jogintézménye **alanyi jogot biztosít-e és Alaptörvényben védett jog-e** az érintett számára, vagy sem.

Abban az esetben ugyanis, ha azt mondja ki az Alkotmánybíróság, hogy Alaptörvényben biztosított joga a sértettnek az, hogy amennyiben a törvényi feltételek fennállnak pótmagánvadás eljárás keretében igyekezzon bizonyítani a sérelmére elkövetett bűncselekményt, akkor abban az esetben a bíróság ezen alanyi jogot megfosztó rendelkezése és joggyakorlása is szigorú alkotmányossági értelmezési és jogalkalmazási kritériumok védelme alatt áll. Ebből fakadóan a bíróságnak ezen jogok gyakorlása során a tisztességes eljárás a pártatlan és független bíróhoz való jog alapelveivel összefüggően csak igen kivételes esetben és a leggondosabb eljárás keretében foszthatja meg a sértett panaszost attól, hogy igényét ezen jogintézmény keretében érvényesítse.

Az alkotmánybíróságnak jelen ügyben abban a kérdésben is állást kell foglalnia, és meg kell fontolnia, hogy hivatalból ad-e Alkotmányossági jogértelmezést (megsemmisít-e Alaptörvényellenes jogszabályt) nevezetesen, hogy önmagában egyáltalán alkotmányos-e a büntető eljárásjogi törvény azon rendelkezése, amelyből levezethető lenne, hogy a) további indokokat kívánjon meg egy vád azaz vádindítvány komplett egészének létrehozásán túl az igényérvényesítő panaszostól, b) hogy ezek az úgynevezett „indokok” alanyi jogot érvényesítő vagy attól megfosztó helyzet alapján törvényben lehetnek-e oly mértékben homályosan,

és elnagyoltan megfogalmazva olyan absztrakt értelemben, hogy annak tartalmát a bíróságok más és más módon értelmezzék.

Jelen esetben példának okáért az elsőfokú bíróság ezeket az ügynevezett plusz indokokat úgy értelmezte, hogy azt kell megmondania a panaszosnak, hogy milyen új körülmény vagy bizonyíték az, ami alapján a büntetőeljárás korábbi hatósági szakaszához képest a bírósági eljárás pótmagánvádas szegmensét kívánja folyamatba tenni. Ez nem lehet alkotmányos értelmezés. A pótmagánvád nem a korábbi hatósági eljárás kiegészítő pótléka, hanem a sértett állam igényérvényesítése melletti, alternatív de totális, teljes körű, önmagában egész igényérvényesítési kerete.

A másodfokú bíróság ráadásul – mivel ez nem vezethető le a törvényből – osztotta a jogi képviselő erre vonatkozó érveit és kifejtette, hogy ilyen új körülményekre vagy bizonyítékokra, következtetésre vonatkozó elvárás nem írható elő, nem vezethető le a törvényből hiszen ez a törvényben nem szerepel.

Mindez jól mutatja, hogy a pótmagánvád befogadásának, érvényesíthetőségének értelmezése terén a két bíróság között nagy jogbizonytalanság, teljesen eltérő jogértelmezés áll fenn, abban különösen indokolt alkotmányossági értelmezés nyújtása.

Jelen esetben igaz ugyan, hogy a másodfokú bíróság azt mondta, hogy téves az elsőfokú bíróság az indokok kapcsán új körülményeket és tényeket megkívánó érvelése, mindazonáltal azt mondta, hogy az indokok a panaszos által előterjesztett pótmagánvásban mégis(?) elégtelenek. Igaz utóbbinak indokát nem adta, amivel az alaptörvényt sértést

Azt, hogy ez az elégtelenség miben nyilvánul meg, vagy mely ok miatt áll fenn, semmilyen formában, még megközelítőleg sem jelölte meg, ez az alaptörvényellenesség lényege.

A törvényszék, mint másodfokú bíróság fenti érvelése is jól mutatja, hogy a „törvénybeli szakasz” „indokok” hivatkozása oly mértékben absztrakt és átfogó illetve az egyéb törvényi előfeltételektől olyan további absztrakt és meg nem határozható feltételt fogalmaz meg, amely önmagában Alaptörvényellenes a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogát súlyosan sérti, ezáltal az Alkotmánybíróságnak magát a jogszabályhelyet is indokolt lehet hivatalból eljárva megvizsgálni, amennyiben úgy ítéli meg, hogy ez szükséges, ennek megsemmisítéséről indokolt rendelkeznie.

Utóbbira a panaszos ezen kezdeményezéssel indítványt tesz.

Összefoglalva a fenti pont szerinti hivatkozást az Alaptörvény által védett alanyi jogot elfogadó pótmagánvád jogintézményénél a törvényi előfeltételek részletes rögzítésén túl olyan további „indokok” meghatározása, amelyeket nem részletez a jogalkotó, Alaptörvényellenes helyzetet hoznak létre azáltal, hogy jogbizonytalanságot eredményeznek, hogy mely indokokat várhatja el az igazságszolgáltató szerv a sértettől ilyenkor és melyeket nem. A büntetőeljárás alanyi jogának érvényesítése körében a jogbizonytalanság ilyen szintje a töretlen alkotmánybírósági gyakorlat alapján a tisztességes eljáráshoz való jog alapvető jogát súlyosan sérti.

A döntés alaptörvény-ellenességének e szempontú rövid lényege abban áll, hogy a fentiek szerint, mivel az ügyben eljáró bíróságok tartalmi indokolást nem adtak az ügyben a visszautasításra, nem volt (s jelenleg sem) tudható, hogy milyen pontosan mely indok miatt nem lett befogadva a pótmagánvád (mi hiányzik) emiatt az alaptörvényben rögzített, tisztességes eljáráshoz való jogot sérti.

Semmi nem indokolhatja azt, hogy a tisztességes eljáráshoz való alapjog szembekerüljön bármely, ennek kijátszására alkalmat adó céllal, vagy valamely büntető eljárásjogi megoldással (Ld. : 14/2002. (III.20.) AB Határozat, ABH 2002, 101, 108).

Összegzőképpen megállapítható, hogy fenti bírói magatartás alaptörvény-ellenes határozatokat eredményezett, ellentétben áll a pótmagánvád alapvető lényegével, sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését, a független és pártatlan bírósághoz való jogot, a fegyveregyenlőség, a tisztességes eljárás alkotmányos alapelveit.

Alaptörvény által védett jog (tisztességes eljáráshoz való jog) más jog által nem korlátozható, nem állítható szembe egymással, ennek korlátozása ilyen hivatkozással sem nem arányos, sem nem szükséges, sem nem indokolható józan ésszel sem.

Az indokolás ugyanakkor önmagában is alaptörvényi garancia kell, hogy legyen, hiszen a bíró határozatában ekkor ad számot a ráruházott közhatalom gyakorlásáról, az indokolás lényegében a bírói hatalom egyik kontrollja, az érthető, logikus, ésszerű és alapos indokolás az igazságszolgáltatás legitimitását erősíti.

Az indokolás az indítványozó oldaláról nézve pedig még nagyobb jelentőségű, ezzel magyarázza meg a súlyos éveket a bíró, ekkor ad számot ennek gyakorlására vonatkozó jogosultságáról, magyarázza meg, vezeti le, erről ad számot amikor indokol, ez a döntésből fakadó leglényegesebb bírói közjogi kötelessége.

Az indokolásnál abból kell kiindulni, hogy annak egzakt, egyértelműnek, következetesnek, logikusnak, ésszerűnek, és meggyőzőnek kell lennie, hogy világos legyen mindenki számára, hogy mi az oka a döntésnek. Az indokolásban hiányos, homályos, önmagával, a rendelkezésre álló tényekkel ellentétes értékelés nem lehet.

Jelen ügyben a bíróságok indokolási kötelezettségüket súlyosan megsértették, a bíróság indokolási kötelezettségének egyáltalán nem tett eleget, továbbá az alapul szolgáló bírói gyakorlat is alaptörvény-ellenesnek tekintendő (ld. Kúria, Bkv 1-es állásfoglalás, C.p.2.a) és b) alpont),

4./ Képviseleti jogosultságot igazoló meghatalmazásunk F/2 szám alatt kerül csatolásra.

Budapest, 2018. október 15. napján

DR. BICZÓ LÁSZLÓ ÜGYVÉD

1027, Bp, Frankel Leó 9. fm.30.

Tel : + 36 –1–614–0261

drbiczo.iroda@gmail.com

Mellékletek:

F/1: Kaposvári Törvényszék – boríték

F/2: Meghatalmazás